

найважливіших обов'язків держави. Це зумовлено тим, що освіта в сучасному суспільстві все більше стає вирішальним чинником суспільного прогресу й національної безпеки, важливою складовою всебічного розвитку людської особистості, поглиблення поваги до прав і свобод людини. Зрозуміло, що без необхідної освіти людина не матиме змоги забезпечити собі належні умови життя і реалізуватись як особистість, а також усвідомити й захистити свої права. Високий рівень освіченості населення є важливим чинником, що позитивно впливає на створення сприятливих умов для повної реалізації прав і свобод людини і громадянина. На сьогодні освіта може стати тим міцним стрижнем, що дозволить Україні подолати тривалу кризу й приєднатися до сучасних найбільш розвинутих держав, тому діяльність усієї держави спрямовується на практичну реалізацію права громадян на освіту.

Варто зазначити, що у сфері освіти існують безліч проблеми. Акцентуємо увагу на самих актуальних проблемах:

1. профільне навчання, при якому більшість учнів зацікавлені у вивченні тільки обраних ними предметів. Саме тому такими популярними стали технікуми, ліцеї, гімназії та колежі — у більшості з них навчання здійснюється за профільними напрямками. Але треба відмітити, що у школах та ліцеях, які є зразками профільного навчання в Україні, не все так добре. Бо зовсім відступити від шкільної програми не можна, а кількість часу на вивчення предмету не збільшується, от і заповнюють академічні години речами обов'язковими, та не завжди потрібними. Отже необхідно створити таку програму, яка б давала можливість вільного вибору предметів вивчення відповідного профілю;

2. зовнішнє тестування - ця проблема пов'язана з попередньою. Самі учні зовсім не проти самої концепції зовнішнього тестування. Але варто подумати про те, що всі пишуть однакові тести не враховуючи здібності, нахили, ухили та профілі випускників. Хоча треба зазначити, що в 2015 році тестування буде дворівневе, тобто із складнішими та простішими завданнями. Отже, якщо Україна хоче мати освіту європейського рівня, то слід пам'ятати, що в Європі перш за все - інтереси людей. Ми вважаємо, що кожен випускник повинен мати можливість вибору здавати ЗНО чи вступні екзамени;

3. вступ - для старшокласників ця проблема найважливіша, адже саме від успішної (чи не дуже) вступної кампанії залежить їхнє майбутнє. І хоча ведеться боротьба з корупцією у вищих навчальних закладах, повірити в можливість чесного та прозорого вступу до вузу на бюджетну форму навчання нелегко, особливо тоді, коли крім результатів ЗНО необхідно скласти екзамени чи співбесіду. Варто відзначити, що кроком вперед стала система Рейтингових списків МОН України, які дають можливість відстеження проходження конкурсу до навчальних закладів.

Звичайно, проблем в українській освіті ще дуже багато. Це і підручники, рекомендовані Міністерством освіти і науки України, з помилками, шкільна програма занадто перенасичена та багато інших.

Для усунення вище перерахованих проблем необхідно щоб освітніми програмами займалися практики а не теоретики, які ніколи не мали справи з живими дітьми та ніколи не проводили уроки.

Окремі наслідки законодавчої реформи вищої освіти

Давиденко Д.А., учень 10-А класу спеціалізованої школи І-ІІІ ступенів № 202 м. Києва

Науковий керівник: викладач кафедри загальноправових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології НАВС **Юрковська Л.Г**

Влітку 2014 року Україна отримала новий Закон «Про вищу освіту», який досить ґрунтовно змінив законодавчі основи здійснення освітнього процесу у вітчизняних вищих навчальних закладах. Проте для учнів старших класів загальноосвітніх шкіл (майбутніх абітурієнтів) найбільш актуальними є ті законодавчі зміни, які стосуються порядку вступу до вишів України.

Згідно з положеннями ст. 44 нового Закону України «Про вищу освіту» прийом на навчання до вищих навчальних закладів здійснюється на конкурсній основі відповідно до Умов прийому на навчання до вищих навчальних закладів, які затверджуються Міністерством освіти і науки України та повинні забезпечувати дотримання прав особи у сфері освіти.

Прийом на навчання для здобуття ступеня молодшого бакалавра чи бакалавра (магістра

медичного, фармацевтичного або ветеринарного спрямувань) здійснюється на основі повної загальної середньої освіти за результатами зовнішнього незалежного оцінювання знань і вмінь вступників та рівня їх творчих та/або фізичних здібностей з урахуванням середнього бала документа про повну загальну середню освіту.

Відповідно до Умов прийому на навчання до вищих навчальних закладів вчена рада вищого навчального закладу затверджує Правила прийому до вищого навчального закладу, якими встановлюються:

- 1) перелік і кількість сертифікатів зовнішнього незалежного оцінювання, вага кожного з яких має становити не менш як 20 відсотків конкурсного бала;
- 2) вага середнього бала документа про повну середню освіту, що має становити від 0 до 10 відсотків конкурсного бала;
- 3) вага бала за конкурс творчих або фізичних здібностей (у разі його проведення), що має становити не більш як 50 відсотків конкурсного бала;
- 4) вага бала за особливі успіхи (призерам IV етапу Всеукраїнських учнівських олімпіад з базових предметів; призерам III етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів - членів Малої академії наук України) та/або за успішне закінчення підготовчих курсів вищого навчального закладу для вступу до цього вищого навчального закладу на природничо-математичні та інженерно-технічні спеціальності, що може становити від 0 до 5 відсотків конкурсного бала.

Конкурсний бал обчислюється як сума балів за кожен сертифікат, середнього бала документа про повну загальну середню освіту, бала за конкурс творчих або фізичних здібностей (у разі його проведення), помножена на вагові коефіцієнти, що встановлюються Правилами прийому до вищого навчального закладу. Сума коефіцієнтів дорівнює одиниці.

Особа, яка бажає здобувати вищу освіту ступеня молодшого бакалавра чи бакалавра (магістра медичного, фармацевтичного або ветеринарного спрямувань) за державним замовленням, подає спеціально уповноваженій установі, що проводить зовнішнє незалежне оцінювання, заяву встановленого зразка із зазначенням спеціальностей, за якими вступник бажає здобувати вищу освіту, та переліком виставлених у пріоритетному для себе порядку вищих навчальних закладів, що здійснюють підготовку фахівців за кожною з обраних нею спеціальностей.

За результатами проходження зовнішнього незалежного оцінювання формується рейтинговий список вступників за кожною спеціальністю з повідомленням про отримання чи неотримання ними права здобувати вищу освіту за кошти державного бюджету.

Особи, які здобули право навчатися за кошти державного бюджету, розподіляються в порядку черговості (згідно з рейтинговим списком вступників) серед вищих навчальних закладів, які здійснюють підготовку фахівців за відповідною спеціальністю, згідно з виставленими вступниками пріоритетами та правилами прийому до вищих навчальних закладів.

Особи, які здобули право навчатися за кошти державного бюджету за декількома спеціальностями, в установленій Умовами прийому строк обирають одну спеціальність, за якою будуть здобувати вищу освіту. Після цього уточнюються за кожною спеціальністю рейтингові списки вступників, які отримують право здобувати вищу освіту за кошти державного бюджету.

Вступ до вищих навчальних закладів для здобуття вищої освіти ступеня молодшого бакалавра чи бакалавра за спеціальностями, прийом на навчання за якими здійснюється з урахуванням рівня творчих та/або фізичних здібностей, здійснюється на конкурсних засадах у порядку, затвердженому Міністерством освіти і науки України за погодженням з центральними органами виконавчої влади, до сфери управління яких належать відповідні вищі навчальні заклади.

Прийом на основі ступеня молодшого бакалавра під час вступу на споріднену або іншу спеціальність для здобуття ступеня бакалавра здійснюється за результатами вступних випробувань.

З вище наведеного слід зробити висновок, що вступ до вищих навчальних закладів на навчання за кошти державного бюджету буде здійснюватися шляхом подання абітурієнтами відповідних документів не до обраних навчальних закладів, як це було раніше, а до спеціально уповноваженої установи, яку ще слід створити в Україні. Саме ця установа за результатами зовнішнього незалежного оцінювання та іншими показниками, а також враховуючи зміст заяви абітурієнтів (обрані ними переліки виші) буде формувати списки абітурієнтів, що вступили на навчання у той чи інший вищий навчальний заклад. З одного

боку, такий порядок вступу призведе до унеможливлення прямого контакту абітурієнтів та більшості вищих навчальних закладів, що повинно позитивно вплинути на зменшення явища корупції під час вступної компанії. З іншого боку, такий централізовано-дистанційний порядок вступу може призвести до того, що окремі виші, які не належать до найбільш престижних, не зможуть набрати необхідну кількість студентів, а окремі студенти не потраплять на навчання, бо занадто амбіційно вказали у своїх заявах тільки престижні виші, до яких вступити у них просто не вистачило рейтингу. Сподіваємося, що вище вказані та інші потенційні проблеми буде враховано та унеможливлено при подальшій конкретизації положень Закону «Про вищу освіту» у підзаконних актах компетентних органів, передусім Міністерства освіти і науки України.

Основні критерії реформування ОВС

Бойко В.І., учень спеціалізованої школи №110 м. Києва імені Казимира Гапоненко

Науковий керівник: доктор юридичних наук, професор, професор кафедри загальноправових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології НАВС
Камінська Н.В.

Сьогодні в Україні під впливом суспільно-політичних обставин виникла необхідність негайного реформування органів внутрішніх справ.

Для забезпечення громадського порядку необхідним чинником є злагоджена співпраця громадськості та правоохоронців. Статистичні дані демонструють нам невтішні результати щодо рівня довіри громадськості до органів внутрішніх справ (далі - ОВС), що негативно відображається на ефективності роботи ОВС. Саме тому, основною метою реформування ОВС має стати підняття рівня довіри у громадськості, для забезпечення тісної та злагодженої співпраці.

Основними чинниками, що формують імідж працівника ОВС є:

1. відповідна освіта;
2. належне забезпечення умов праці, що сприятиме професійним досягненням та впровадженню новітніх технологій у відповідну сферу діяльності;
3. професійний досвід;
4. достойна заробітна плата;
5. відкритість та тісна співпраця з громадськістю.

Основною умовою для забезпечення ефективної діяльності є належний рівень фінансування ОВС на всіх етапах діяльності – розвиток матеріально-технічної бази для впровадження ефективних новітніх технологій, постійне проведення відповідного навчання з метою підвищення кваліфікації правоохоронців, достойне матеріальне забезпечення безпосередньо самих правоохоронців (заробітна плата, забезпечення державним житлом та іншими пільгами). На превеликий жаль, з поглибленням проблем фінансування, забезпечення умов праці персоналу ОВС залишається вкрай незадовільним - усе більша частина діяльності міліції, замість виконання покладених на неї обов'язків, спрямовується на самозабезпечування. Це стосується відсутності необхідної кількості приміщень, оргтехніки та навіть меблів, відсутності практичного соціального захисту працівників, недосконалої системи оплати праці тощо.

Вагомим чинником, що негативно відображається на діяльності ОВС, є непропорційне функціональне навантаження, коли, наприклад, на відповідальних ділянках роботи правоохоронних органів, зокрема дільничних інспекторів, які безпосередньо працюють та перебувають у постійному контакті з населенням, норми відповідності до ведення дільниць перевищені у кілька разів. Так, у регіоні на одного дільничного інспектора припадає ведення 3-4 сіл, що суперечить існуючим нормативам у даній сфері діяльності. Майже третина співробітників не відпочиває у вихідні дні.

Основною рушійною силою будь-якої організації є середня керівна офіцерська ланка та їх підлеглі працівники, які першочергово повинні бути забезпечені переліченими вище перевагами, оскільки на них тримається весь процес діяльності ОВС, а також, перебуваючи у постійному контакті з громадськістю, саме вони формують позитивний імідж правоохоронців. А покращивши, таким чином, роботу та побут правоохоронців, можна посилювати контрольні заходи за виконанням ними їх посадових обов'язків.